

PART 1: BACKGROUND TO QUALITATIVE METHODS IN PSYCHOLOGY

De eerste 2 hoofdstukken van deel 1 hebben als bedoeling:

- Het verschil tussen kwalitatieve en kwantitatieve psychologie uitleggen
- Een historisch overzicht van de psychologie te voorzien dat verklaart waarom kwalitatieve methoden zo traag waren met hun opkomst in de psychologie ten opzichte van gerelateerde disciplines
- Een beeld van de ontwikkeling van de kwalitatieve psychologie voorzien binnen de discipline, onder invloed van gerelateerde disciplines zoals sociologie en, zoals het gevolg, van sommigen van de ontgoocheling met de methoden in de hedendaagse psychologie

Hoofdstuk 1 concentreert zich op 2 dingen:

- De essentiële karakteristieken van de kwalitatieve methoden in de psychologie beschrijven
- De oorsprong van kwantificatie in de psychologie bediscussiëren, inclusief statistisch denken

Hoofdstuk 2 zal gaan over:

- Kwalitatieve benaderingen hebben deel uit gemaakt van psychologie doorheen zijn historie
- Veel van deze vroege voorbeelden van kwalitatief onderzoek in psychologie zijn 'klassiekers' geworden, maar het is moeilijk om een duidelijk nalatenschap van hen te vinden in de historie van de moderne psychologie
- Veel van de vroege voorbeelden van kwalitatief onderzoek in de psychologie betrekken duidelijk kwalitatieve dataverzamelmethode, hoewel duidelijke en vaak gebruikte methoden van kwalitatieve data-analyse niet echt opdoken tot de jaren 1950 en 1960 in gerelateerde disciplines en, waarschijnlijk, niet tot de jaren 1980 in psychologie
- Kwalitatieve psychologie heeft een basis ontwikkeld in de psychologische instituties (genootschappen, conferenties, gespecialiseerde tijdschriften, etc.) die dit (= kwalitatieve psychologie) grotendeels liet ontsnappen in zijn vroege historie

Hoofdstuk 1: Wat is kwalitatief onderzoek en wat verbergt het?

Wat is kwalitatief onderzoek?

Het is ontzettend moeilijk om een definitie op kwalitatieve onderzoek te plakken. Het bestaat uit vele samenhangende bestanddelen. Wat we wel kunnen doen is aantal algemene kenmerken daarvan die we in alle kwalitatieve onderzoeken onderscheiden te definiëren. Volgens Denzin en Lincoln (2000) zijn er 5 hoofdkenmerken daarvan :

- (1) Kwalitatieve onderzoekers waarderen data die rijk zijn aan beschrijvende kenmerken. Dus zijn verkiezen dataverzamelmethode die **gedetailleerde, beschrijvende informatie** verschaffen, zoals bij het gebruik van diepgaande interviewmethoden, focusgroepen en het nemen van gedetailleerde notities bij een veldexperiment.

Kwantitatieve onderzoekers verwerven meer beperkte en gestructureerde informatie van de deelnemers van hun onderzoek. Dit is onvermijdelijk het geval wanneer simpele schalen of meerkeuzevragen gebruikt worden.

- (2) Kwalitatieve methoden benadrukken het **individueel perspectief en van hun individualiteit**. Het gebruik van rijke dataverzamelmethode zoals in diepgaande interviews en in focusgroepen, moedigen deze nadruk op het individueel perspectief aan.

Kwantitatieve onderzoekers zullen zich focussen op de vergelijkingen tussen mensen op gebied van een abstractie dimensie, zoals persoonlijkheid.

- (3) Kwalitatieve onderzoekers **verwerpen positivistische benaderingen**, hoewel kwalitatieve en kwantitatieve onderzoekers beiden steunen op het verzamelen van empirisch bewijs, wat een belangrijk aspect is van het positivisme.

Kwantitatieve onderzoekers hebben de neiging om hun standpunt te behouden dat de waarheid geweten kan worden, ondanks de problemen die gepaard gaan met het weten van de werkelijkheid.

De postpositivistische visie argumenteert dat, ongeacht of er werkelijk sprake is van een echte wereld, een onderzoeker zijn kennis over die werkelijkheid enkel bij benadering kan zijn en dat er verschillende versies van de realiteit zijn.

In kwalitatief onderzoek, geloven relatief gezien een paar onderzoekers dat het doel van onderzoek de generaliseerbare kennis creëren is.

Kwantitatieve onderzoekers zijn geneigd om te generaliseren op basis van beperkte data – soms zoals wanneer er universeel toegepaste principes geïdentificeerd zijn.

Methoden van het Wetenschappelijk Onderzoek: Deel II

Vertaling pagina 1 – 13

- (4) Kwalitatieve onderzoekers hebben meer de neiging om methoden te gebruiken die dicht bij **de echte levenservaringen van mensen** liggen.

Kwantitatieve onderzoekers zijn meestal tevreden met een zekere mate van kunstmatigheid, zoals dat het voortvloeit uit het gebruik van studies in het labo.

Kwalitatieve onderzoekers hechten meer belang aan **waarschijnlijkheid** als een geheel. Ze worden vaak afgeschilderd als houders van een **zorgzame ethiek** in hun onderzoek en ze zouden tezamen met hun deelnemers politieke actie kunnen ondernemen, net zo goed als boeiend in extensieve dialoog met hen. Het gevoel voor persoonlijke **verantwoordelijkheid** in hun interacties met hun deelnemers is vaak voorgesteld als een functie van kwalitatief onderzoek. Veel van deze functies zijn evident in feministisch onderzoek (doel = veranderen van de manier waarop dingen gedaan worden op basis van dit onderzoek). Voorbeelden: pornografie, kindermishandeling, verkrachtingen, binnenlands geweld...

- (5) Kwalitatieve onderzoekers proberen hun voetjes meer op de **sociale wereld** te houden, zo wordt betoogd. Dus in kwalitatieve onderzoeksrapporten worden grotere details gevonden over de levens van de individuele deelnemers dan bij kwantitatief onderzoek.

Kwantitatieve onderzoekers zien de karakteristieken van de alledaagse sociale wereld over het hoofd, wat een belangrijk gedrag op de ervaringen van hun deelnemers kan hebben.

Volgens **Bryman (1988)** liggen de verschillen tussen kwalitatieve en kwantitatieve onderzoeksmethoden anders, namelijk:

- Kwantitatieve data wordt als hard en betrouwbaar bestempeld, terwijl kwalitatief onderzoek als rijk en diep bestempeld wordt. Traditioneel, spreken hedendaagse psychologen vaak van harde data in tegenstelling tot de meer subjectieve, zachte data
- Kwantitatieve onderzoeksmethoden zijn veel gestructureerd, terwijl kwalitatieve onderzoeksmethoden relatief ongestructureerd zijn
- De sociale relatie tussen onderzoeker en participant ligt aanzienlijk hoger bij kwalitatieve onderzoeksmethoden dan bij de kwantitatieve onderzoeksmethoden
- Kwantitatieve onderzoekers zien zichzelf meer als buitenbeentjes, terwijl kwalitatieve onderzoekers zichzelf als 'binnenbeentjes' zien. Hierdoor komt men bij de conclusie van het vorige punt (= relatie tussen onderzoeker en deelnemers)
- Kwantitatief onderzoek neigt om over de bevestiging van theoretische noties en concepten te gaan, terwijl kwalitatief onderzoek over opkomende theorieën en concepten gaat
- De bevindingen in kwantitatief onderzoek zijn nomothetisch (= bestuderen van groepen of klassen van individuen wat tot gegeneraliseerde verklaringen leidt), terwijl ze in kwalitatief onderzoek idiografisch (= bestuderen van het individu als een individu) zijn.
- In kwantitatief onderzoek is de sociale werkelijkheid gezien als statisch en extern naar het individu toe, terwijl in kwalitatief onderzoek de sociale werkelijkheid gemaakt is door het individu.

Methoden van het Wetenschappelijk Onderzoek: Deel II

Vertaling pagina 1 – 13

Wetenschap als normale toepassing in kwalitatief en kwantitatief onderzoek

'The British Psychological Society' verkondigt dat psychologie een wetenschappelijke studie van mensen, het geheugen en het gedrag is. Het zijn beiden een drijvende academische discipline en een vitale professionele oefening.

'The American Psychological Association' zegt dat psychologie een wetenschap en een beroep is, zoals in de zin van een promoverende gezondheid, opvoeding en menselijke welvarendheid.

Een van de beschuldigingen die aan psychologie toegeschreven wordt is dat het een verkregen visie op het feit wat een wetenschap overgenomen heeft.

Woolgar (1996) sommeert ze tot een aantal onderstaande kenmerken:

- Objecten in de natuurlijke wereld zijn objectief en echt, en ze genieten van een onafhankelijk bestaan van de mens.
- Wetenschappelijke kennis wordt bepaald door de echte karakteristieken in de fysische wereld
- Wetenschap verschaft aantal methoden en procedures om tot een consensus te komen.
- Wetenschap is een individualistische en mentale bezigheid (= cognitie).

Woolgar beweert dat geen van de bovenstaande kenmerken een kritisch onderzoek heeft kunnen overleven. Er is wel een alternatief argument dat wetenschap sociaal geconstrueerd is door mensen die...

- De realiteit nooit direct kunnen waarnemen
- Een beeld van de natuurlijkheid van de wereld via wetenschap proberen te verkrijgen
- Relatief weinig samenhang in verband met procedures en methoden vertonen
- Gezamenlijk en sociaal handelen als deel van het bedrijf 'wetenschap'

Volgens **Hammersley (1996)** is de typische onderzoekers een persoon die met mate betrokken is in zowel kwalitatief als kwantitatief onderzoek. Ze maken een rationele keuze tussen deze twee in het licht van de onderzoeksopdracht die ze in de hand hebben. Er is heel veel onderzoek dat weigert om makkelijk geclassificeerd te worden als ofwel kwalitatief ofwel kwantitatief.

...

Er is een visie volgens de kwalitatieve onderzoekers dat kwalitatief en kwantitatief onderzoek beschouwd kunnen worden als twee gescheiden en verschillende paradigma's voor onderzoek.

Volgens **Thomas Kuhn (1922-1996)** zijn boek "The Structure of Scientific Revolutions (1962) boekt wetenschap geen stapsgewijze vooruitgang door een vaste opeenstapeling van kennis. Maar het proces houdt revolutionaire veranderingen in op de manier dat wetenschap naar zijn onderwerp kijkt. Een paradigmaverschuiving geeft aan wanneer een mening onhoudbaar wordt en vervangen wordt door iets radicaal anders. Een paradigma is een soort van wereldbeeld – een uitgebreide manier van kijken naar dingen die veel uitgebreider is dan, zeg maar, een theorie. Dus een paradigmaverschuiving is een fundamentele verandering in de manieren waarop wetenschappers de wereld zien.

Methoden van het Wetenschappelijk Onderzoek: Deel II

Vertaling pagina 1 – 13

Wanneer wetenschappers zich bewust worden van anomalieën die door het huidige paradigma opgebracht werden, leidt dit uiteindelijk tot een crisis in de discipline die de poging van nieuwe ideeën stimuleert.

Voorbeeld paradigmaverschuiving: de overgang van behaviorisme naar cognitivisme

Kuhn's boek is belangrijk voor

- Het idee 'wetenschap is sociaal geconstrueerd'
- Het inzicht in de wetenschap voor kwalitatieve onderzoekers

Het lijkt onwaarschijnlijk dat we op de vooravond van een paradigmaverschuiving in de psychologie zijn, waarin een falend kwantitatief paradigma vervangen wordt door een nieuwer kwalitatief paradigma. De hedendaagse psychologie is een aantoonbaar succesvolle onderneming in allerlei geledingen van de samenleving en in een grote verscheidenheid van onderzoeksgebieden. Psychologie is nooit op enig punt in haar moderne geschiedenis monolithisch kwantitatief van aard geweest – alternatieve stemmen zijn regelmatig gehoord, zowel bekritisieren en alternatieven voor kwantificering aanbiedend. Hoewel kwalitatief onderzoek nooit dominant geweest is in de geschiedenis van de psychologie, bestonden kwalitatief en kwantitatief onderzoek niettemin naast elkaar en dit kan geïllustreerd worden in diverse belangrijke onderzoeksstudies doorheen de geschiedenis van de psychologie. Of het gelijktijdig bestaan altijd een van de gelukkige bedgenoten geweest is, is een heel andere vraag.